

Categoria C
Pseudònim: Adel Mechaal
Autora: Maria Gallart Moreno

Dins les tombes del 37

Fonts de Sacalm, 1937. Una remor de vaixel·la de vidre ressonava lleugerament rere les feixugues parets blanques de l'antic balneari de la Font Picant. També en recordo els laments, cada vegada més estridents, de la família Roca, després de perdre familiars a causa de l'esclat esfereïdor i punyent que va atemptar contra la seva propietat.

Els meus companys, malferits, estaven arraulits en un roí llit de ferro, intentant contactar amb els familiars del camp d'Argelers a França. Era molt jove i en el meu cor només hi regnava incertesa. No comprenia la raó d'aquella deshumanització, no ho trobava racional. No comprenia com d'un balneari podia sorgir-ne un hospital per a aquells que defensaven una causa justa i legítima.

Com podia ser natural que en un poble brillant, les ànimes joioses acabessin clausurades en tombes anònimes sota les aigües encantades d'aquell paradís blanc?

Em movia sobre els llençols humits, intentant veure les bromes negres causades pel fum de la destrucció. Anhelava que aquell malson acabés, que els insurrectes no s'apoderessin dels drets del poble i que la felicitat tornés a ser present en els cossos malferits d'aquells que lluitaven al front.

Qui li hauria de dir en aquell noi de disset anys que, una vegada recuperat, el durien a lluitar al front d'Aragó i que seria en aquelles terres on viuria la desgràcia de tan a prop?

Ara tot s'ha esfumat amb el vent; totes aquestes vivències han quedat en el record, s'han fos, i s'han convertit en unes mans gèlides de persona gran. Tinc l'ànima cansada de tots aquells anys de tortura i repressió que em continuen perseguint avui.

La memòria de guerra ha tacat amb una marca roja, com les boines dels carlins, la meua ànima. M'hauria agradat haver viscut una vida més plena, però en el fons, no puc esperar

que el vent se m'empporti lluny, molt lluny, en un lloc on pugui tornar a gaudir amb els rostres d'aquells que em deixaren en la meva joventut, per ferides de bala. Voldria tornar a sentir el "No passaran" en les seves veus trencades.

Tot i la foscor que em rodeja, trobo pau en el record dels ideals pels quals vam lluitar. I sé que aquesta lluita no ha estat en va.